

SIVATAG-TRIPTICHON

A.

mintha pazarolna a sivatagra ha ráhavazik
a szétterülő hó mint kihajtogatott rózsák
összesebzik a bőrt a szélben a széllel
szétfutnak a sebek rajtam mint a rózsák
mint egy virágzás amit szabadon hagyok
az intenzitások mint a virágok mint a homok

*

kis zajjal nyílnak váratlan pillanatokban
mint a pergő homok és a ropogó hó

B.

a napoké és a homoké,
ami a szélben száradó fehéret szikkassza és eméssze el.

ez a világ fekete köröm és alólam válik le,
ahogy védtelen lábam a másik pusztaságában gázol.
hajnalban, amikor hirtelen ráhavazik a sivatagra,
teljen be szám a homok hangjának szépségével,
a rózsák kiömlésével a síkra,
amit a homok hord össze szemeimnek,
és a ropogó hó:
virágaikba bogarak kövesednek.
bámulatos lesz délelőtt a hó kevesedése,
belefagy, mielőtt elpárolog, a homok;
összesebzi a bőrt a szélben, a széllel,
fussanak szét a sebek rajtam, mint a rózsák:
szabadon engedem virágzásukat.

ilyenkor hajnalban mégis együttállás van,
kifinomodnak a formák és a színek,
tájakká rendezik a történeteket,
ráidomítják a szemet minden homokkristályra.

az intenzitások, mint a virágok,
váratlan pillanatokban nyílnak,
feszítsd ki fölém az égboltot a sivatagot
a rózsák és a homok ereztében.

C.

az intenzitások mint a virágok szétfutnak mint a rózsák
szétfutnak mint a sebek váratlan pillanatokban nyílnak
bámulatos mint egy virágzás a hó úgy sebz össze a bőrt
a sebek a kihajtogatott rózsák a szétterülő hó úgy sebzik
össze mint egy virágzás a bőr amit szabadon hagyok
bele homokszemek fagynak-nyílnak mint a virágok
amik befele nyílnak kis zajjal futnak szét rajta a sebek
mint az idomok mint a bogarak ropogó hó havazik rájuk
a szél a fül a száj betelik velük mint szétterülő homok
tágnak és fagnak mint hó fagnak nyílnak pazarolnak